

— og det har ogsaa været Tilfældet med nærværende Sag — men Individualiteten maa alligevel absolut respecteres, naar ikke det Hele skal blive utaaeligt baade for Ordføreren og for de andre Medlemmer i et Udvalg eller i en Commission. Jeg fremhæver dette, fordi der i Commissionens iøvrigt meget interesante Motivering paa forskjellige Punkter findes Betragtninger, som jeg i og for sig ikke uden videre kan tilegne mig. Der er saaledes i den almindelige Deel en Motivering af Udkastets Bestemmelser om Forsøg, som jeg ikke er enig i; men jeg er enig i Udkastets Forslag, i Paragraphen, som den er affattet; og derfor har jeg ikke fundet mig opfordret til at indlade mig paa en blot theoretisk Betragtning af Sagen. Der er maaskee hist og her Spor og Stenk i Motivverne, som jeg ikke er enig i, som jeg troer ere temmelig local danske og noget i Strid med den mere almindelige Opfattelse baade i Frankrig og Tyskland, og der er maaskee Spor i den afgivne Betænkning, i hvilke ikke engang min ærede Ven Ordføreren er enig; men vi ere enige i Indstillingerne, saaledes som de foreligge, og ville da overlade det Øvrige til den videnskabelige Bearbejdelse. Jeg har anseet det for vigtigt en Gang for alle at tage et saadant Forbehold.

Justitsministeren: Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds (Hass), har jeg Intet at sige til, hvad den ærede Ordfører allerede har anført. Jeg skal kun bemærke, at det vistnok ikke engang vilde gaae an at følge den ærede Forslagsstiller med Hensyn til Optagelsen af saadanne specielle Tilfælde, som han har for Øie ved at ville have Ordet „Berusede“ særligt tilføjet i § 37. Det er tilstrækkelig klart, at de Berusede indbefattes baade under § 36 og 37, og Domstolene maae afgjøre, til hvilken Paragraph de i ethvert enkelt Tilfælde maa henføres. — I § 40 vilde det endnu mindre gaae an at tilføje, at Retsulyndighed bidrager til at formilde Straffen, hvilket ogsaa allerede er udtalt af Ordføreren. — En Distinction imellem det tilladte og ikke tilladte Nødværge troer jeg ikke, der behøver at tilføjes i § 38, saaledes som

den ærede Forslagsstiller tilsigter. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra Udvalget til dette Afsnit, er der fra Ministeriets Side Intet at bemærke.

Safs: Jeg vil kun tillade mig den Bemærkning, at det, der har foranlediget mig til at stille en bestemt Benaendelse frem i § 37, er det, at der allerede staaer en anden bestemt Benaendelse. Havde der staaet noget ganske i Almindelighed, og havde der ikke udtrykkelig været nævnt „Taaber“, kunde det aldrig være faldet mig ind at foreslaae Ordet „Berusede“ optaget her.

Da Ingen yderligere ønskede at yttrede sig, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 1.

1ste Punktum udgaaer, og Resten af Paragraphen redigeres saaledes:

Ingen kan straffes efter denne Lov, medmindre han har gjort sig skyldig i et Forhold, der gaaer ind under en af de i Loven givne Straffebestemmelser, eller ganske maa stilles ved Siden af en i samme som Forbrydelse betegnet Handling.

vedt og es eenstemmig med 41 Stemmer.

2) Udkastets § 1, med den vedtagne Ændring:

Ingen kan straffes efter denne Lov, medmindre han har gjort sig skyldig i et Forhold, der gaaer ind under en af de i Loven givne Straffebestemmelser, eller ganske maa stilles ved Siden af en i samme som Forbrydelse betegnet Handling.

vedt og es eenstemmig med 41 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget:

Efter § 6 indskydes en ny Paragraph, saalydende:

Tiltales Noget her for en Forbrydelse, og det oplyses, at han for samme har været straffet i fremmed Stat, ville Domstolene have at tage Hensyn til den ham i Udlandet overgaaede Straf, og ere efter Omstændighederne berettigede til at nedsette Straffen under den lovbestemte, eller endog til ganske at lade samme bortfalde.

vedt og es eenstemmig med 40 Stemmer.